

Zpráva o činnosti

ME-SA 2019

ME-SA zrealizovala v roce 2019 dvě hlavní události: uvedení mezinárodní premiéry ManShape Revised choreografky Karen Foss a reprízy projektu Assemblage Martiny Hajduly Lacové na festivalech Česká taneční platforma, TANEC PRAHA a Pražské Quadriennale (projekt Formations a speciální výběr PQ+). Mimoto proběhla derniéra sólového projektu L/One of the Seven Martiny Hajduly Lacové a Andreje Petroviče.

Karen Foss: Man Shape Revised

Zkoušení projektu proběhlo od ledna do dubna 2019 ve Studiu ALTA. Premiéra projektu pak na festivalu NuDanceFest 13.4. v Bratislavě v prostoru A4, česká premiéra 17.5. ve Studiu ALTA. Projekt byl dále uveden 8.8. na Střeleckém ostrově v rámci festivalu Prague Pride. Naplánované podzimní reprízy jsme museli odvolat vzhledem k těhotenství hlavní interpretky – další reprízy plánujeme v roce 2020.

ANOTACE

Co rozumíme pod pojmy mužský, maskulinní, mužnost? Tento projekt, který z mnoha úhlů pohledu žasne nad tím, čím vším může být MUŽ, představuje průsečík činů a vjemů. Dílo, které původně vzniklo v roce 2011 jako sólo pro tanečníka Daniela Račka, se v roce 2019 rozrostlo do podoby dvojitého sóla pro tanečníka a tanečnici.

Na co se díváme, jak vnímáme vlastnosti muže, ženy a toho, co je mezi nimi a co tyto kategorie přesahuje?

„To, co je soukromé, je soukromé. Co když to, co mě definuje, není jen gender? Pro mě existuje jen ČLOVĚK: bez ohledu na to, jakou podobu na sebe člověk vezme, v první řadě je to jeho konečné označení: je to ČLOVĚK. Kdybych si mohla vybrat, neměla bych gender vůbec žádný. Chtěla bych být vnímána jako PLNÝ NEBO PLNÁ ŽIVOTA. Odmítám být kategorizována jako muž, nebo žena. Myslím si, že jsem obojí. A víc než to. Pořád se pohybující. Těžko zachytitelná. Nikdy ne zcela pochopitelná. Nepokojně se proměňující. Nezadržujte mě. Nikomu do mě nic není – je to jasné?“

Norská taneční umělkyně Karen Foss chce, aby lidé měli svatý pokoj a cítili, že všichni respektují jejich osobní preference a sklony. (S výjimkou používání násilí.) Může být tato vyvážená rovnováha prostá genderu a plná lidskosti...?

Taneční dílo, které ji zajímá, je tekoucí pohyb lidských těl – bez pohlaví, bez genderu, jen plný zázraku lidského bytí. Bytí člověkem.

Průzračná plynulost tance a jeho choreografických tvarů hrají v jejím uměleckém záměru důležitou roli. V mysli i v těle a s planoucím srdcem.

TVŮRČÍ TÝM:

Interpretace: Martina Hajdyla Lacová, Daniel Raček

Koncept: Karen Foss, Daniel Raček

Hudba: Jørgen Knudsen

Hudba a text man shape/2019: Lærke Grøndved

Hudební aranž a produkce: Leon Muraglia

Text: Leon Muraglia, Lærke Grøntved a Karen Foss

Světelný design, scénografie: Sigve Sælensminde, Katarina Ďuricová

Video: Vibeke Heide

Producent: kf Quiet Works, MESA/ Karolína Hejnová

Za podpory: Norwegian Foreign Ministry, Foundation for Performing Artists, Ministry of Culture Czech Republic

RECENZE:

(...)„Jak je na tom tanečnice, která přebírá maskulinní pohyby, ale disponuje éterickým a elegantním zjevem? Nabízí pohled na úplně jinou kvalitu. Tam, kde byl muž gepardem, je žena laní. Martina Hajdyla Lacová má podobně jako Nataša Novotná v těle zakořeněnou krásu akademického tvarosloví, jakkoli současné jsou choreografie nebo improvizace, které tančí. Linie pohybu a plynulost dominuje, po špičkách jde s tak dokonale klenutými nártý... Přemýšlím, jak dalece deformovaný by musel být pohyb, aby v jejím podání přestal být esteticky přitažlivý. Neznamená to, že by nedokázala vyburcovat vnitřní agresivitu, nebo že by jí divák neuvěřil chuť k soupeření a vztek. Ale v tomto případě je rozdíl v energii, akcentech pohybu, jiné úrovni jeho plynulosti tak markantní, že nemůžete zaměnit, kdo na scéně je muž a kdo žena.“(...)

Lucie Kocourková, Taneční aktuality

Martina Hajdyla Lacová: Assemblage

Projekt Assemblage, premiérován v říjnu 2018 ve Studiu ALTA, se dočkal v roce 2019 pozitivního přijetí odborné taneční obce, když byl vybrán na festivaly Česká taneční platforma (5.4., Studio ALTA, Praha), TANEC PRAHA (18.6. Plzeň, Moving Station) a PQ, kde byl uveden hned dvakrát: jednou ve venkovní verzi v rámci projektu Formations a podruhé ve Studiu ALTA v rámci projektu „PQ+“. Na podzim proběhne ještě jedna repríza ve Studiu ALTA a další reprízy plánujeme na rok 2020 – prozatím získal projekt pozvání na festival Divadelní Flóra Olomouc v květnu 2020.

ANOTACE:

Jakékoli tělo nebo věc je výsledek procesu spojování. Vzájemné působení sil tvoří, mění i ničí. Ty stejné síly, které umožňují, aby se cokoliv stalo sebou samým, mohou zároveň vést k rozkladu a vytvořit nový reliéf.

Assemblage choreografky Martiny Hajdyla Lacové a scénografky Zuzany Scerankové je svérázný ekosystém. V pomyslném teráriu může divák sledovat jeho proměny. Prostředí ekosystému dává prostor hravosti, ale hrozí i fatálním úrazem. Rodí se organismus neslučitelných individualit zanechávající geologickou stopu.

TVŮRČÍ TÝM:

Koncept a choreografie: Martina Hajdyla Lacová
Tvorba a interpretace: Soňa Ferienčíková, Barbora Janáková, Markéta Jandová, Jazmína Piktorová, Ekaterina Plechková, Eva Priečková
Hudba: Hana Foss Mlnaříková, Žaneta Vítová
Scénografie a kostýmy: Zuzana Sceranková
Světelný design: Jiří Hajdyla, Zuzana Sceranková
Dramaturgie: Jiří Hajdyla
Producent: ME-SA / Karolína Hejnová
Produkce: Linda Průšová
Za podpory: MHMP, MK ČR, IVF, ALT@RT / Studio ALTA, SE.S.TA – Centrum choreografického rozvoje

RECENZE:

Koláž ženských elementů rámovaná strohými objekty, které postupně rozkládá a rozpouští mezi prsty. Zkušená tanečnice Martina Hajdyla Lacová vykročila nyní na scénu jako choreografka, a to svérázně a s chutí nechat zaznít svůj vlastní hlas.

Skladatelky a interpretky v jednom provázejí dění na scéně natolik citlivě, jako by dýchaly spolu s tanečnicemi. Svou jemnou hrou propojují scénografické objekty se živými těly, jejichž ústy zpívají. Lahodná barevnost různých nástrojů a dynamických zvrátů i nevtíravé a přitom záživné melodie pomáhají překonat některá stagnující místa v choreografii a udržují napětí a řád.

Celá produkce je vlastně holdem konceptuálnímu umění, tanec je integrální, nikoli dominující součástí.

Tanečnice nejsou koncepcí svázány, naopak – vše probíhá v uvolněné atmosféře interakce, nápadů, her... Sledujeme zábavný proces vzniku choreografického materiálu: pozorujeme koncepty, útržky, hledání, laboratoř na téma souladu a rozkladu.

Celovečerní prvotina Assemblage představuje pohled na tanec jako součást komunikace a interakce, jako přirozený pohyb lidských těl mezi objekty každodennosti. Využívá tance jako konceptu, a nikoli produktu.

Lucie Hayashi, Česká televize

Ačkoliv se mnohdy pohybují zcela nezávisle na sobě, udržují intenzivní oční kontakt a jako celek vzbuzují dojem principiální jednoty a harmonie.

Nezůstane doslova kámen na kameni. Co bylo zničeno, dává možnost vzniku něčeho nového.

Martina Hajdyla Lacová vytvořila dílo, jehož koncept je vcelku čitelný a srozumitelný. Poměrně závažnou tematiku zpracovala s ženským nadhledem, lehkostí a letným humorem.

Daniela Machová, Taneční aktuality

Představení samotné působí z velké části jako rituál ženské soudržnosti, jako hra, tématu destrukce a apokalypsy se dotýká jen zlehka a nabízí především estetický zážitek, jeho poselstvím je ujištění, že všechny částice rozeté po vesmíru tíhnou ke spojení a harmonii.

Inscenace je jakýmsi ujištěním, že svět je v pořádku a všechny jeho proměny jsou svým způsobem krásné.

... tohle není prvoplánově líbivá nebo podbízivá show, kterou přijmeme jako tlumící lék, ale vybraná dávka dynamického pohybu i meditativnosti, která nepostrádá vtipné momenty a rozhodně kromě klidu v duši dopřeje divákovi i námět k zamyšlení.

Lucie Kocourková, Opera +

SEZNAM REALIZOVANÝCH PŘEDSTAVENÍ 2019

29.3. Andrej Petrovič: L / One of the Seven / PONEC – divadlo pro tanec, Praha / DERNIÉRA

5.4. Martina Hajdyla Lacová: Assemblage / Studio ALTA, Praha / Česká taneční platforma

13.4. Karen Foss: ManShape Revised / A4, Bratislava / NuDanceFest / PREMIÉRA

17.5. Karen Foss: ManShape Revised / Studio ALTA, Praha

8.6. Martina Hajdyla Lacová: Assemblage / Výstaviště Praha / PQ – Formations

9.6. Martina Hajdyla Lacová: Assemblage / Studio ALTA, Praha / PQ+

18.6. Martina Hajdyla Lacová: Assemblage / Moving Station, Plzeň / TANEC PRAHA

8.8. Karen Foss: ManShape Revised / Střelecký ostrov, Praha / Prague Pride

30.10. Martina Hajdyla Lacová: Assemblage / Studio ALTA, Praha

Členové MESA, spolku: Martina Hajdyla Lacová, Karolína Hejnová, Jan Hejna

Hostující umělci: Karen Foss (choregrafie), Dano Raček (tanec), Zuzana Sceranková (scénografie), Jiří Hajdyla (světelný design), Katarína Ďuricová (světelný design), Soňa Ferienčíková (tanec), Ekaterina Plechková (tanec), Jazmína Piktorová (tanec), Eva Priečková (tanec), Barbora Janáková (tanec), Markéta Jandová (tanec), Žaneta Vítová (hudba), Hana Minaříková (hudba) ad.

Produkce, PR: Karolína Hejnová (producent), Linda Průšová (produkce)

Repertoár 2019

ManShape Revised (2019)

Koncept a choreografie: Karen Foss

Tanec: Martina Hajdyla Lacová, Dano Raček

Assemblage (2018)

Koncept a choreografie: Martina Hajdyla Lacová

Tvorba a interpretace: Soňa Ferienčíková, Barbora Janáková, Markéta Jandová, Jazmína Píktorová, Ekaterina Plechková, Eva Priečková

L / One of the Seven (2016)

Koncept, choreografie: Andrej Petrovič

Tanec: Martina Hajdyla Lacová